

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 268

гр. София, 13.01.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 13.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разгледа дело номер **12500** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 4, във вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искане за спиране на предварително изпълнение, съдържащо се в жалба с вх. № 42927 от 08.12.2021 г. на С. С. В., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. М. Ел-Т., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0252-000140/05.11.2021 г., издадена от Р. Х., на длъжност началник група към ОДМВР – [населено място], Районно управление – [населено място], на основание чл. 171, т. 2а, б. “а” от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

С искането се излагат доводи, че няма данни в административнонаказателното производство собственикът на автомобила и жалбоподател по делото да е дал съгласието си В. В. да управлява същия. В тази връзка се изтъква, че не е представено изрично пълномощно от жалбоподателя. На следващо място, се твърди, че след постановяване на ПАМ, съответно предварителното ѝ изпълнение, жалбоподателят изпитва затруднения при изпълнение на личните си и служебни ангажименти. Поддържа, че при липса на виновно поведение от страна на жалбоподателя, не следва да бъде налагана на същия ПАМ. Иска се спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав като съобрази доводите в искането и представените с него доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Съдът намира искането за допустимо, съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК, съгласно който „при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда“. Искането е

подадено от легитимирано лице – адресат на оспорвания индивидуален административен акт, заедно с жалбата срещу последния.

По същество:

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 1 от АПК оспорването спира изпълнението на административния акт. Съгласно алинея 2 на същия член при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Според чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес.

Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Член 172, ал. 5 и ал. 6 от ЗДвП предвиждат, че обжалването на заповедите за налагане на принудителни административни мерки се извършва по реда на АПК, като подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Следователно, след като специалният закон, който разпорежда предварително изпълнение на ПАМ, не предвижда изрична забрана за съдебен контрол на това изпълнение, то следва съдът да провери дали са налице условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. Тези условия са: 1. ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда и 2. изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В случая не са налице никакви нови обстоятелства, не са налице и доказателства, че изпълнението ще причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Доказателствената тежест е възложена на жалбоподателя, който следва да установи едновременното наличие на тези две предпоставки.

В конкретния случай от страна на жалбоподателя не се излагат никакви аргументи, които да водят до извод за вероятност да настъпят значителни или трудно поправими вреди в правната му сфера. Единствено твърдението, че изпитва трудности в ежедневните си дейности, не е основание да бъде уважено искането му, тъй като то не е сред изчерпателно изброените в нормата на чл. 166, ал. 2 АПК.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на неговия адресат. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интересите на други лица. В случая прекратяването на регистрацията на МПС-то е

предприето като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси, в частност - правата и законните интереси на другите участници в движението по пътищата.

На следващо място, за налагане на ПАМ не е от значение вината на собственика на МПС-то, тъй като това е мярка, която, както беше посочено, цели да преустанови или предотврати извършването на нарушение, а не да санкционира лицето за негово виновно незаконосъобразно поведение.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя относно липсата на изрично упълномощаване на В. В. да управлява собственото му МПС. Такова упълномощаване не е необходимо, тъй като собственикът на вещта следва да полага грижата на добрия стопанин и да не допуска с нея да бъдат извършвани нарушения или да причиняват вреди. В тази връзка изрично в нормата на чл. 50 от Закона за задълженията и договорите е предвидена обективна отговорност за собственика на вещи, от които са възникнали вреди. Липсват данни, че вещта незаконно е отнета от владението на жалбоподателя.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за недоказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК и да са противопоставими на защитените от чл. 171, ал. 1 от ЗДвП обществени интереси и цели, следователно искането за спиране изпълнението на обжалваната заповед се явява неоснователно и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, Административен съд, III отделение, 70 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на С. С. В., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0252-000140/05.11.2021 г., издадена от Р. Х., на длъжност началник група към ОДМВР – [населено място], Районно управление – [населено място], на основание чл. 171, т. 2а, б.“а“ от Закона за движение по пътищата.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: